

RADOVAN-LALE ĐURIĆ

**Trkači na
duge staze**

NEDA ARNERIĆ

**Maštoviti,
pa i bajkoviti,
zapravo „basnoviti“**

KRISTINA RISTIĆ

**Malo se daje,
a puno dobija**

JOVAN ĆIRILOV

**Opsesija mladima
i opsesije mladih**

Marija Felker: Memorija, ulje na platnu

Mladi slikari i ove godine u Nišu, Beogradu i Novom Sadu

Dobitnici nagrada znaće se večeras

Izložba „Mladost 2010“, u organizaciji Niš art fondacije (NAF), svečano se otvara večeras u 20 sati u Nišu, u Galeriji DIN Filip Moris (ulica 12. februara 74). Izložba se zatim seli u Beograd, u Galeriju DIN Filip Moris (Tošin bunar 130), gde će biti otvorena 25. maja. Otvaranje izložbe u Novom Sadu, u Galeriji Matice srpske (Trg galerije 1), zakazano je za 10. jun ove godine. Imena dobitnika nagrada NAF biće

saopštena večeras. Na izložbi učestvuje 62 autora iz Srbije.

Učesnici izložbe su: Ana Miletić (Niš), Marija Jofković (Novi Beograd), Ivana Grubić (Beograd), Stevan Kitić (Niš), Jelena Đurić (Novi Sad), Miloš Đorđević (Čuprija), Ana Bondžić (Niš), Aleksandar Bunčić (Novi Sad), Tijana Čakić (Beograd), Đorđe Savić (Zemun), Đerđi Ačaji (Bečej), Sladana Đukanović (Novi Sad), Marko Stajić (Beograd), Radmila Matejević (Niš), Radomir Đu-

kanović (Bajina Bašta), Jovana Filipović (Beograd), Marija Gužvica (Zemun), Ljubica Denković (Novi Sad), Maja Velicković (Beograd), Milica Lazarević (Prokuplje), Ranka Marković (Beograd), Sanja Tomašević (Beograd), Boris Bogdanović (Beograd), Jovanka Stanojević (Beograd), Mirko Nikolić (Beograd), Marija Felker (Niš), Đorđe Stanojević (Beograd), Vesna Saula (Beograd), Slavko Krunic (Beograd), Milica Škrbić (Zrenjanin), Bojan Mišić (Zre-

njanin), Ivana Pleskonja (Novi Beograd), Tijana Luković (Sevojno), Vladimir Milanović (Beograd), Ana Milosavljević (Beograd), Neda Veselinović Šuketović (Niš), Aleksandar Živanović (Beograd), Dragana Lalović (Priboj), Gordana Žikić (Beograd), Milica Salanowski (Zemun), Milica Matović (Beograd), Olgica Terzić (Čačak), Nenad Lapčević (Niš), Marko Ubović (Novi Beograd), Julia Draškoci (Beograd), Ana Novaković (Niš), Andrea Ivanović

Jakšić (Zrenjanin), Tamara Pantić (Vagljevo), Mina Ilić (Niš), Nenad Dimitrijević (Kraljevo), Tara Rodić (Zemun), Vladan Pantelić (Beograd), Dimitrije Čurčić (Novi Sad), Ivana Kosanović (Novi Sad), Nikola Marković (Niš), Milan Nenezić (Beograd), Predrag Čomagić (Vrnjačka Banja), Nataša Stefanović (Niš), Dragan Dejanović (Vranje), ART klinika - Nikola Džafo (Novi Sad), Mladen Stanković (Niš), Nemanja Petrović (Beograd). ■

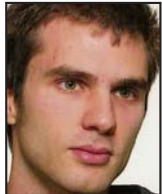
Želim da ostanem, uprkos svemu

Šta ovakav i slični konkursi i fondacije znače za mlade umetnike? Kako žive, rade i stvaraju u Srbiji? Da li namjeravaju da ostanu ili odu iz zemlje? Neki od učesnika ovogodišnjeg konkursa NAF odgovaraju na ova pitanja

NENAD LAPČEVIĆ

Art fondacija svojom koncepcijom, veličinom i organizacijom znači priliku da predstavim svoje radove na način na koji inače to ne bih mogao. Ujedno mi daje mogućnost da vidim trenutnu situaciju u vezi sa mladim umetnicima u Srbiji. Planiram da ostanem ovde, „uprkos svemu“!

MARKO UBOVIĆ

Odličan konkurs, odlični radovi, sjajne nagrade. Tek nedavno sam čuo za konkurs, pošto sam prethodno živio u Švajcarskoj. Kako najbolje stvaram kada se dobro osećam, ostanem u Srbiji jer mi je ovde dobro.

NIKOLA MARKOVIĆ

Sa vremenske distance od tri godine smatram da je ovaj konkurs konkretna podrška i pomoć. Odjednom se (medijско) svetlo baci na vas. I pre nagrade sam imao uspeha, izlagao sam u inostranstvu, ali tek mi je nagrada NAF da „na težini“. U Austriji, gde izlažem, i imam galeristu, nagrada je nešto značajno, u Srbiji, međutim, nije. Ništa se konkretno nije desilo. Ovde se na uspeh gleda „nušićevski“. Sada živim između Niša, gde mi je atelje, i Austrije. A šta će dalje biti, zbog zna.

ĐERĐI AČAJI

Projekat NAF je za pohvalu u zemlji kao što je naša, pošto ih je mali broj. Ovakvi i slični konkursi i fondacije dobra su prilika da se mladi umetnici predstavljaju i afirmišu. Tim pre što ovde raste broj mladih i talentovanih ljudi koji su sputani da se prikažu javnosti, nastave školovanje... Zbog toga često odlučuju da napuste grad i državu gde žive. Po meni, to je pogrešan korak, treba ostati u sredini u kojoj si, boriti se i napraviti povoljnu klimu za razvoj tržišta umetnosti.

ANDREA IVANOVIĆ JAKŠIĆ

Konkursi NAF iz godine u godinu me podstiču, jačaju, ulivaju mi nadu u stvaranje. Mladom umetniku danas nije lako. Konstantno mora da pronalazi smisao da bi mogao da nastavi dalje. Da bi preživio prinuđen da da radi svakakve poslove, koji oduzimaju energiju i ubijaju volju za stvaranjem. Ipak, ja želim da živim ovde, uz mogućnost da ponekad odem, vidim, istražujem, i opet se vratim.

MLADEN STANKOVIĆ

Okvalnih umetničkih konkursa treba imati što više tokom godine, bez obzira da li su na nacionalnom ili lokalnom nivou. Oni su pokretačka snaga mladih stvaralaca, afirmišu ih, unose pobednički duh. Što se mene lično tiče nagrada nije toliko bitna. Stipendija bi bila efektivnija. Verovatno ću odavde otići i vratiti se, pa opet otići i opet se vratiti. Zasad ostanem.

ĐORĐE STANOJEVIĆ

NAF podržava mlade umetnike koji su se opredelili za slikarstvo kao sredstvo komunikacije. Njena prestižna nagrada stimuliše i ohrabruje, podstiče mlade slikare, uprkos velikom pritisku „novih tehnologija“. Lično ih jako dobro poznajem jer radim kao art direktor u jednom multimedijskom studiju. Moja umetnost, međutim, i dalje se realizuje kroz slikarstvo. A ukoliko postoji neminovna potreba da se stvara, umetničko delo će nastati i u uslovima kakvi su ovde, u Srbiji.

JELENA ĐURIĆ

Neosporno je da je svakom mladom umetniku nagrada veliki podsticaj i znak da njegov rad neko uvažava. Velika mi je čast i zadovoljstvo što sam bila jedan od dobitnika nagrade NAF, koja je predstavljala vrstu priznanja mom dosadašnjem radu, kao i materijalnu pomoć koja nije zanemarljiva. U ovoj zemlji jako je teško postati i opstati, ali su veliki rad i vera u ono čime se bavite nešto što vam niko ne može oduzeti. Dakle, nastavljam u svom ritmu, u potrazi sam za konkursima, čekam rezultate, izlažem u Srbiji i van nje. >>

RADOVAN LALE ĐURIĆ: Trkači na duge staze

Niš art fondacija (Nis Art Foundation) je neprofitna organizacija, osnovana 2005, sa ciljem da afirmiše mlade umetnike iz Srbije, kao i da inicira kulturna dešavanja u Nišu i u Srbiji, kratka je definicija NAF. Nakon pet godina rada, vreme je za presek. O tome šta je bio najveći uspeh, a šta najveći problem u ovom periodu, govori osnivač NAF, Radovan Lale Đurić.

- Za ovih pet godina postali smo najveća fondacija na svetu koja pomaže mlade umetnike, to se može videti i na internetu. Zidali smo tri galerije, četvrtu sam obnovio ja, u ime mojih roditelja, u Matici srpskoj u Novom Sadu. Naše slikarske nagrade su među najvećima na svetu. Uspeši „naših“ mladih slikara su izuzetno veliki. Nadam se da ćemo ponovo raspisati i konkurs za mlade pisce, povodom cara Konstantina, a možda ću lično finansirati nagradu koja će biti ogromna.

Sve u svemu, Fondacija ima odlične rezultate i stigla je do cilja. Prezadovoljan sam zbog mnogih akcija NAF, recimo izložbom koja je bila posvećena Da Vinčiju, ali najveće zbog naših mladih umetnika. Na konkurse NAF

čini mi se 18 odsto. Tek nedavno sam pročitao da možemo da budemo oslobođeni poreza do tri odsto, ali za to je propisana tako komplikovana procedura da se čak i ne razume.

Potpuno ili delimično oslobađanje donatora od poreza moglo bi izuzetno da pomogne kulturi, sportu, školama i fakultetima, verskim organizacijama, humanitarnim akcijama. Bilo bi i u interesu zemlje jer bi neko drugi, a ne država, finansirao mnogo toga. Sve strane bi profitirale. Za kompletnu umetnost u Americi se, recimo, godišnje izdvaja samo 200-250 miliona dolara, što je za tu zemlju ništa, i to maltene dobiju oni koji umeju da popune formulare. Ozbiljna umetnost i velike kulturne institucije žive od donatorstva. Da nije njega ne bi bilo, recimo, Metropolitan opere ili Njujorške filharmonije.

● **Ideja-vodilja Fondacije je podrška mladim umetnicima da uspeju, a ostanu ovde. Imaju li u Srbiji uslove za normalan život, rad i karijeru?**

- Imaju, apsolutno. Svi mladi okupljeni oko Fondacije ostali su ovde. Odlazili su, bili na stipendijama, imali izložbe, ali su se vraćali. Ja ovde masu stvari ne razumem,

Za ovih pet godina postali smo najveća fondacija na svetu koja pomaže mlade umetnike, to se može videti i na Internetu. Zidali smo tri galerije, četvrtu sam obnovio ja, u ime mojih roditelja, u Matici srpskoj u Novom Sadu. Naše slikarske nagrade su među najvećima na svetu. Uspeši „naših“ mladih slikara su izuzetno veliki

ali znam da se 800 evra u Srbiji smatra dobrom platom. Sa tim oni ovde mogu da žive i stvaraju, plate kiriju za atelje, a pri tom izlaze u inostranstvo. Ne moraju da stanuju u centru Niša, Beograda, Novog Sada, mogu da iznajme velike ateljee na periferiji. I Soho u Njujorku je bio jedna velika hala sa miševima, ali slikari su ga zaposeli, dobili svoj prostor, počeli da privlače kupce.

Mladim umetnicima je lakše da ostanu ovde. Ateljei su jeftiniji, oni su tu „svoji“, a ne stranci koji moraju da se prilagođavaju i kreću od nule. Zato je bolje da slikaju u Srbiji, a izlažu u Njujorku i drugim svetskim centrima. Primetio sam, međutim, da mnogima od njih za to nedostaje motiv. I to je njihov lični, a ne problem društva ili nemaštine. Oni najtalentovaniji, slikari koje smo nagradili, najviše se kreću. Imaju najviše motiva. Kao da talent „gura“ njihovu motivaciju.

● **Da li među njima ima onih koji bi sutra mogli da budu imena na svetskoj sceni?**

- Nas ima svuda, otišlo nas je na hiljade, ali je možda samo deset ili 20 napravilo imena na svetskom planu. Talent „gura“ umetnika, ali za svetski iskorak on mora mnogo da radi i da ima mnogo hrabrosti i mnogo strpljenja. Mora da „rizikuje“, slika na svoj način, pruži nešto novo, razlikuje se. To je taj ekstra napor koji je neophodan za stvaranje internacionalne karijere.

Smatram da među mladim umetnicima okupljenim oko NAF ima takvih. Ko je to od njih - ne znam. Svi oni odlično slikaju, ali moraju da se izbore i za taj zadnji „tr-zaj“ koji bi im obezbedio svetsko ime. Ako uspeju da budu novi, drugačiji, ako rade na sebi, ako napreduju - imaju velike šanse. Takođe, važno je da ne očekuju da će im se to desiti preko noći. Moraju da budu trkači na duge staze, a ne da trče samo jednu godinu. Ja i sebe smatram trkačem koga možeš da biješ, vučeš, spotičeš - on će i dalje da trči.

NEDA ARNERIĆ: Maštoviti, pa i bajkoviti, zapravo „basnoviti“

Na ovogodišnjem konkursu konkurencija je najjača, a svi mladi slikari nose nešto „svoje“. Ne prate aktuelne pravce već su veoma lični. Neverovatno su sazreli, pogotovo oni koje pratimo već pet godina. Očigledno je da idu napred. Kao da su pronašli svoj svet i smirili se u likovnom i duhovnom smislu. Ne „lutaју“ više. Možda im je za tako nešto NAF dao impuls, možda su samo umetnički i lično sazreli, a možda je sve to skupa - kaže Neda Arnerić, glumica, istoričarka umetnosti i član žirija na svim konkursima NAF za mlade slikare.

- Među učesnicima ovogodišnjeg konkursa nema puno „revolucionara“. Oni ne žele da koketiraju sa stvarnošću, a veoma su mogli jer je oko njih mnogo ružnih stvari. Njihovi svetovi su unutar njih samih pa ih taj spoljni svet manje zanima. Odlučili su da budu jako maštoviti, pa i bajkoviti, zapravo „basnoviti“. Na ovom konkursu imali smo 62 basne, u stvari.

Primećujem da na njihovim platnima postoji ublaženiji negativni odnos prema svetu koji ih okružuje. Kao da su pobegli u neke svoje priče koje su i erotske, i ljubavne, i njihova lična tišina. Ipak, ima tu i nasilja. I razočarenja. U portretima, kojih je dosta, a predstavljaju najteži oblik slikarskog izražavanja, ima zabrinutosti i gorčine. Na jednoj od slika usamljeni čovek rezignirano pilji u prazan TV. Ekran je beo, nema vesti da će biti bolje, ali on pilji.

U njihovim radovima je ipak više optimizma nego pesimizma. Oni su optimistični, a zabrinuti. Nešto kao realni optimisti. Kao da

kažu: živimo, ali ne znamo šta nas čeka, videćemo. Lično ne verujem da ćemo uskoro živeti u uređenijem društvu i vremenu. Zato je na nama da radimo na sebi i oko sebe, a na državi da „pravi“ državu. A od države ne očekujem mnogo, samo da me ne povređuje svaki dan.

Ali, umetnost je najjača u vreme krize, potvrđeno je kroz istoriju. Veliko blagostanje ne rađa velika dela. Lično mislim da „materijalno“ nije bitno i ne stvara veliku umetnost. Ipak, ono mora da postoji da bi umetnost nastala. Za slikanje su potrebne nekakve „parice“. Zato su za nastanak i razvoj umetnosti veoma važne mecene, kakvih u Srbiji nema, osim možda Niš art fondacije.

Mladi umetnici za sada se snalaze kako znaju i umeju. Na naše konkurse često šalju triptih. Nešto lepe i spajaju. Čine to i zato što nemaju novca za veliko platno. Takođe, uglavnom ne konkurisu sa skulpturama. One su najskuplje. Bata Mihajlović, Omčikus - napravila „malu revoluciju“ i „harala“ tadašnjom Jugoslavijom. Bili su mladi, nisu imali ništa, ali su imali talenta, snage, borbenosti, hrabrosti.

I, da. Na ovogodišnjem konkursu i izložbi, za razliku od prethodnih, ima dosta muškaraca. Dosad je bilo mnogo više žena, izgleda da su one jače, i kad pretrpe poraz idu dalje, izvinite, muškarci. Sada su muškarci odlučili da prelome i budu hrabri. ■

Neda Arnerić: Naughty crucifixion, kombinovana tehnika

>>

MILAN NENEZIĆ

NAF i konkurs koji organizuje, kao i druge slične fondacije i konkursi, omogućavaju mladom umetniku da upozna širu publiku, kao i ljude iz umetničkog sveta sa svojim delima i idejama. Nagrade koje se dodeljuju na konkursu odlična su podrška za dalji razvoj ideja. U skorijoj budućnosti planiram da putujem što više mogu, da bih sticao nova i neophodna iskustva i dobio priliku za izlaganje i publicitet u inostranstvu. Povratak nazad uvek stoji kao opcija jer se najbolje sporazumevam na maternem jeziku.

RANKA MARKOVIĆ

Ovakvi konkursi i fondacije znače pre svega priliku da pokažemo naš rad, a samim tim su i podrška i podstrek. Mislim da položaj mladih umetnika zavisi pre svega od nas samih i od našeg rada, bez obzira na sve okolnosti. Moja namera je da ostanem ovde, a da učestvujem i realizujem što više projekata izvan naše zemlje.

MAJA VELIČKOVIĆ

Ovakvi i slični konkursi i fondacije dobra su prilika da stvoje delo i razmišljanje stavim na vid. To je mogućnost da dobijete podršku društva, koja je umetniku potrebna kao izvesna potvrda da je ono što radi vredno. Položaj mladih umetnika u Srbiji nije poseban - umetnik današnjice hođa po margini. Ali, ma kako se kretala, moj život je začeo ovde. Boraviti bilo gde nije odricanje od ovoga. Čovek se kreće, ostaje, odlazi, vraća se.

MARIJA GUŽVICA

Konkurs NAF, kao i drugi konkursi i fondacije, imaju veliki značaj za mlade umetnike. Pre svega zbog potrebe da se afirmišemo, ali i zbog mogućnosti koju nam pružaju kada dobijemo neku od tih nagrada. Mladim umetnicima uvek je jednako teško, ali najbitnije je ne odustati od sebe!

Stanje u zemlji, u društvu, pogrešno postavljeno sistem vrednosti... to su primarne teme mojih radova u poslednje dve godine. Intenzivno razmišljam da li da odem ili ostanem. „Napoliu“ je umetnost - biznis, a ovde je to nezamislivo jer ne živim od svog rada, iako imam status slobodnog umetnika. Tako je i sa većinom mojih kolega.

KRISTINA RISTIĆ: Malo se daje, a puno dobija

Nagrade Niš art fondacije i učestvovanje na njihovim izložbama omogućili su mi veće posvećenje radu i samim tim bolji rad. Raduje me što slične, a verovatno i bolje prilike, očekuju moje mlade kolege i nadam se da će ovaj konkurs nastaviti da oživljava našu sredinu, na radost i umetnika i publike - kaže Kristina Ristić, slikarka iz Beograda koja je na konkursima NAF osvojila prvu (2008) i treću nagradu (2007), a ove godine je članica žirija zajedno sa Radovanom Đurićem i Nedom Arnerić.

- Nikad nije lako vrednovati tuđ intimni rad - to je velika odgovornost. Rad u žiriju je posebno težak jer je neophodno izdvojiti ostvarenja čiji će autori biti nagrađeni. Bila sam motivisana znatiželjom da prihvatim takav izazov, ali pre svega željom i osećajem obaveze da aktivno podržim rad Niš art fondacije. Istraživanje ove izložbe i nagrade, što samo po sebi mnogo znači u vreme sveopšte krize, učvršćuje uverenje da rad ove fondacije predstavlja primer podsticanja boljeg života, tako potrebnog u našoj namučenoj sredini.

Mladima i umetnicima nigde nije lako, ali baš zbog toga, sredine koje brinu o kulturi posebnu pažnju usredsređuju upravo na mlade umetnike. Naša sredina se baš ne može pohvaliti da ima ikakvu kulturnu politiku, pa mladi umetnici teško pronalaze mesto u društvu. Istina, postoje stidljive državne inicijative, ali je neobično da vlast izbegava jednostavne, konkretne, jeftine, u većini zemalja oprobane principe, koji bi preobrazili stanje u kulturi.

Upravo zato smatram rad NAF sjajnim primerom, jer podstiče i formirane i neformirane mlade stvaraoce, a podrška je tako potrebna i jednima i drugima. Nadam se da njihov primer neće ostati usamljen. Postojanje i opstajanje ovakvog podstreka mladima, posebno je značajno u zajednici koja tako malo ulaže i brine o umetnosti i kulturi, a tako puno dobija zauzvrat. ■

Niš art fondacija podstiče i formirane i neformirane mlade stvaraoce, a podrška je tako potrebna i jednima i drugima

ANA BONDŽIĆ

Nema mnogo fondacija u Srbiji, umetnost je postala sporedna stvar i luksuz, ljudi se bore da prežive. Ovaj konkurs je dobar motiv da se neko više potruditi i brže kreće. Nemam nameru da odem kada to već nisam učinila ranije. Ali, trudim se da moja umetnička karijera ne ostane samo u Srbiji i da izlažem svuda u svetu.

VLADAN PANTELIĆ

Bio je izazov da uđem „u trku“ sa mladim srpskim umetnicima na konkursu NAF, koji nimalo ne kaska za konkursima i akcijama ove vrste u svetu. Pritisnut potrebama potrošačkog društva, spitsan medijским manipulacijama, primoran da se bori protiv umetničke kalkulacije, mladi umetnik u našoj zemlji i njegova kreativna egzistencija dovedeni su u pitanje. Kao deo društva i moje delo prolazi kroz umetničku tranziciju, menja medije, oblike i forme, ali iznova nastaje upravo na ovom tu otkale i potiče, a dostiže viši nivo crpeći iskustva svetske umetničke scene.

JOVANKA STANOJEVIĆ

Konkursi su način da se skrene pažnja javnosti na mlade umetnike i da se pomogne njihovom stvaralaštvu. Što je zaista dragoceno. Najznačajnija njihova uloga, međutim, jeste to što su moralna podrška mladom umetniku. Konstantna sumnja bude utišana i smirena kada se dogode pohvale, nagrade, izložbe... Položaj mladih umetnika u Srbiji je još uvek težak, ali mislim da se vidno poboljšava. Ovde je moja baza, moji koreni, odavde crpim energiju za opstojen rad. A vrlo je moguće i izdvojljivo biti aktivan i postići uspeh u inostranstvu i bez promene adrese.

MARIJA FELKER

Učešća na izložbama „Mladost“ jako su mi bitna, ona su mi dala samopouzdanje i da odem iz Srbije, ali predstavljaju i bazu kojoj se uvek rado vraćam i koja, negde, označava moj umetnički identitet. Već skoro dve godine živim u Berlinu gde kao postdiplomac studiram slobodne umetnosti. Ipak, ne želim da odem iz Srbije, bez obzira što su mogućnosti srpske umetničke scene, pogotovu za mlade, jako ograničene.

Gradjevinski radovi na ovom, tek završenom zdanju koštali su 65 miliona dinara, a oprema još 2,2 miliona evra. Oko 80 odsto radova finansirali su grad i Ministarstvo zdravlja, a ostatak donatori i sponzori. Ministarstvo zdravlja finansiralo je nabavku celokupne opreme. Klinika je počela da se gradi 2005. godine. ■

Berić: „After...“; crtež - gipsna obojena papiru

JOVAN ĆIRILOV: Opsesija mladima i opsesije mladih

Ne može se reći da naša sredina nije u principu opredeljena za mlade. Da nema budućnosti bez mladih to više niko ne osporava. A koliko je brige za mlade u praksi, to već zavisi od oblasti, od pojedinaca, od mogućnosti.

Nesumnjivo je praksa Niš art fondacije, koja svoje programe realizuje uz svesrdnu pomoć DIN Fabrike duvana u okviru Filip Moris, u praksi pokazala da vodi računa o mladima Srbije, sa direktorom Fonda, njujorškim slikarem našeg porekla Radovanom-Laletom Đurićem na čelu. U svim akcijama koje preduzimamo on je prosto opsednut mladima, na pravi način, ali nije slep na neke njihove mane.

Njihovi radovi bojom, stilom, osećanjem odišu brigom, nemirima, uznemirenjima koje im donosi život, svoj i bližnjih. Ili nalaze neki svoj svet nezavisno od stvarnosnih motiva u svojoj emociji. U oba slučaja oni su svoji, a imaju darovitu ruku

A jedna od najvećih akcija je vrste je sada već tradicionalna izložba mladih koja se evo već petog proleća održava u Nišu, Beogradu i Novom Sadu. Mladi šalju likovne radove, na hiljade, svake godine u nesmanjenom broju. Stroge i stručne oči žirija, ovoga puta i dva puta nagrađene mlade slikarke Kristine Ristić, izabrali su ovog puta nekih sedamdesetak radova.

Kako nisam član žirija svežim i nepristrasnim okom mogu da procenim šta mi se u tom izboru sviđa. Za to imam jedno pomoćno sredstvo. Kad prvi put, posle izbora žirija, dođem u kontakt sa likovnim delima za izložbu mladih, ja se pitam: „Šta bi ti, Jovane, mislio o slikarstvu neke zemlje da kojim slučajem misliš da je to nacionalan izbor odraslih profesionalnih slikara neke zemlje, recimo Ukrajine, Kolumbije ili Libana?“ Mogu da kažem da bih već peti put smatrao da ta zemlja ima odlične likovne umetnike. To u najmanju ruku znači da imamo odlične mlade likovne umetnike.

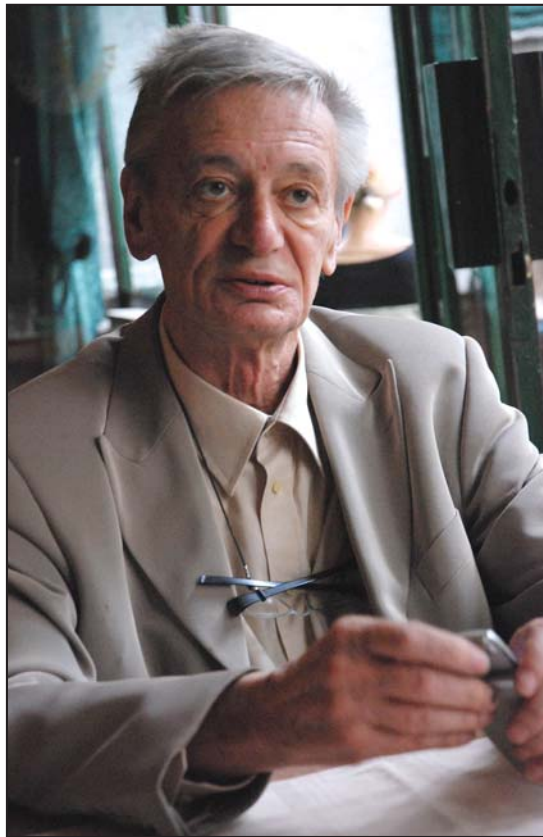
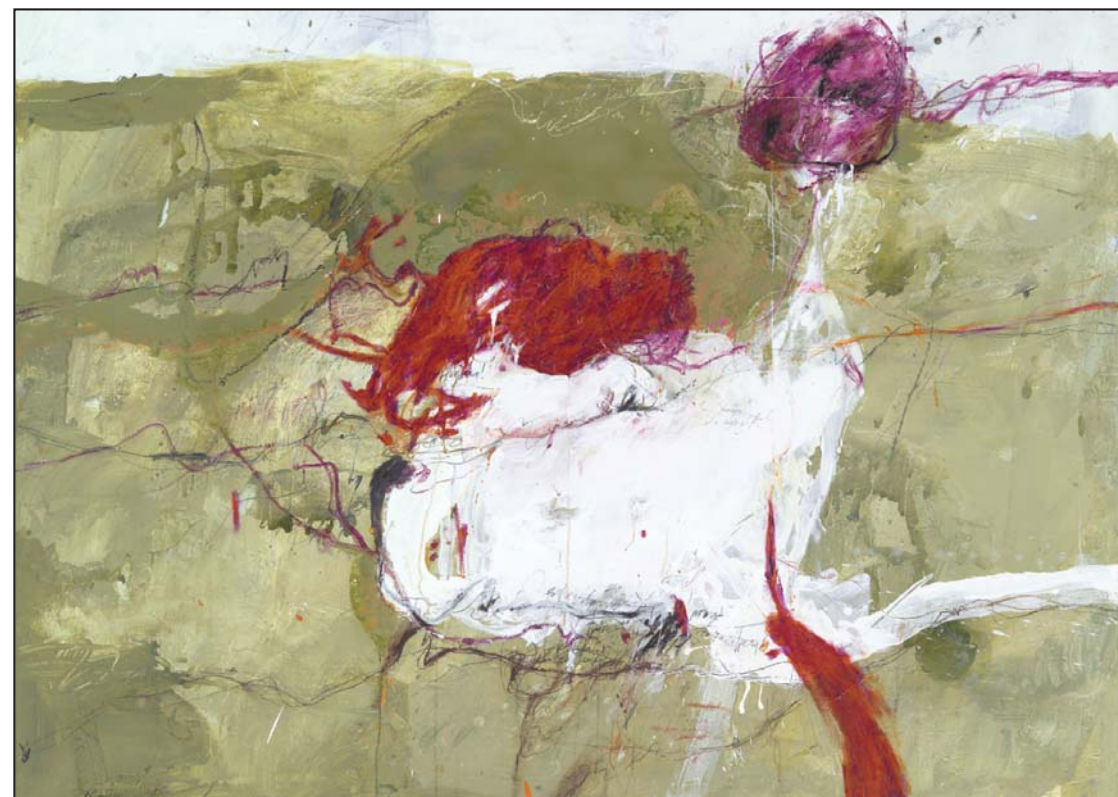

Foto: Stjepana Šanić

Kako ipak znam da su to naši mladi slikari ispod 35 godina starosti, pred njihovim radovima pitam se čime su oni opsednuti. Mogu da kažem da su sve više zaokupljeni našom stvarnošću, naravno na svoj način, ne izneveravajući, zbog motiva, likovnost. Naprotiv. Njihovi radovi bojom, stilom, osećanjem odišu brigom, nemirima, uznemirenjima koje im donosi život, svoj i bližnjih. Ili nalaze neki svoj svet nezavisno od stvarnosnih motiva u svojoj emociji. U oba slučaja oni su svoji, a imaju darovitu ruku, na šta je obavezan umetnik u svakoj vrsti umetnosti. ■

Jovana Đurić: „Zagrljaj“, akriliku ulje na platnu

NEBOJŠA BRADIĆ: Svojevrnsni umetnički inkubator

- Izložba „Mladost“, u organizaciji Niš art fondacije, svojevrnsni je umetnički inkubator; okrilje koje već nekoliko godina omogućava još nedovoljno stasalim umetnicima da „porastu“ i budu vidljiviji. Pred nama su umetnički radovi koji istovremeno svedoče o svežini, ali i zrelosti mladih umetnika. Zbog toga sam uz njih i ove godine - kaže Nebojša Bradić, ministar kulture u Vladi Republike Srbije, povodom ovogodišnje izložbe „Mladost 2010“ koju će večeras svečano otvoriti.

Niš art fondacija neguje odnos prema mladim slikarima kao prema uvažanim stvaraočima. Ovakvo partnerstvo korisno je koliko za mlade umetnike toliko i za publiku i pokretače ovog umetničkog projekta. I u drugim aktivnostima ove fondacije iskazuje se visoki stepen socijalne odgovornosti: bilo da se radi o sufinansiranju izuzetnih pozorišnih premijera, sufinansiranju gostovanja pojedinih umetnika i umetničkih institucija ili o humanitarnim aktivnostima. Na taj način, NAF daje konstruktivan impuls i drugima da učine ono što mogu kako bi naše društvo bilo bolje, a kvalitet života viši. ■

Foto: Stjepana Šanić

Posebno izdanje lista Danas posvećeno izložbi „Mladost 2010“
Urednik Dragan Stošić • tekstovi Zorica Miladinović • lektura Nada Kačar, Marijana Jakšić • prelom Branislav Bešević